

адекватну представљеност у федералној структури власти. У односу на парламент (законодавно тело) то се постиже тако што се он дели на два дома: један који представља све грађане у федерацији и други који представља сваку државу чланицу и који оличава федерално државно уређење. Оваквом поделом парламента на политички и федерални дом постиже се гарантовање уставног положаја – права и равноправности федералних јединица, али и спречавање ширења федералне власти преко уставом утврђених оквира. Овај компромис између супрематије федерације и аутономије федералних јединица постиже се тако што су оба дома федералног парламента равноправна и то пре свега у законодавству, што значи да се предлози закона претресају у оба дома и у истоветном тексту и усвајају у њима. За равноправност федералних јединица у федерацији је важно да оне буду паритетно представљене, пре свега у федералном дому савезног парламента, јер се тиме постиже да имају једнак утицај на вршење федералне власти, што је важно и за саму суштину и стабилност федералне државе. При томе има федерација у којима су федералне јединице једнако представљене у федералном дому савезног парламента (као, рецимо, у Већу република наше последње, Југословенске федерације где су републике биле представљене са по 20 посланика или Сенату САД са по два сенатора из сваке државе чланице) као и оних у којима те јединице нису једнако представљене /У немачком Бундесрату). Нешто слично федералном бикамерализму је и представништво територијалних јединица у унитарној држави, што се по аналогiji може назвати територијалним бикамерализмом као представништвом територијалних јединица, општина или покрајина, тј. аутономних јединица. На том принципу је установљен француски Сенат као представништво територијалних заједница Француске, укључујући и Французе који живе изван Француске. То важи, рецимо, и за Сенат Шпаније или онај у Италији, који је такође представништво територијалних јединица (региона).

Поред Велике Британије (Енглеске), и Француска је у духу европске традиције прихватила и развила модел дводоме скупштине мада је (у време Де Гола) била близу и увођењу трећег дома. Она је из револуције изашла са једнодомом скупштином, али је након револуционарне епохе ушла у мирну фазу друштвеног и политичког развитка и то са дводомим парламентом. Са Сенатом и Представничким домом је добијена Национална скупштина која је постала основа парламентарног режима. Тај